

ved Optagelse af Laan. En lempeligere Beregning af Jordafgiften vilde i øvrigt ogsaa kun have til Følge, at Jorden ved Ejerskifte kunde afhændes til en i tilsvarende Grad højere Pris og vilde saaledes blive en Gave alene til første Besidder.

II.

En umiddelbar Ansættelse af den aarlige Jordafgift vilde vel nok have været det simpleste, men da der hertil savnes tilstrækkelige Holdepunkter som Følge af, at Jordleje kun finder Sted ganske undtagelsesvis, maa man gaa ud fra Jordens Værdi, til hvis Udfindelse der haves Støtte i de for Jord opnaaede Salgspriser, og paa Grundlag heraf beregne Afgiften ved Hjælp af den gældende Rentefod.

Da den aarlige Jordafgift saaledes kommer til at rette sig efter den ansatte Jordværdi, bliver dennes Udfindelse det centrale Punkt i den hele Ordning. Det kunde her synes ønskeligt, om der kunde tilvejebringes en særlig hertil indrettet Vurderingsmyndighed, eftersom de alt bestaaende næppe evner at vurdere Jord paa fuldt betryggende Maade. Hvorledes en saadan burde formes, og hvorledes Jordværdien i øvrigt bedst lader sig bestemme, skal ikke her nærmere udvikles. En væsentlig Grund til ikke at gaa dybere ind herpaa i denne Sammenhæng haves der ogsaa deri, at det saavidt mulig bør undgaaes at indrette særlige Vurderingsmyndigheder med det her omhandlede særlige Formaal for Øje, eftersom der langt snarere burde arbejdes hen til at faa de alt eksisterende sammensmeltede eller i hvert Fald sammenhægtede til et indbyrdes Samarbejde. At undgaa dette lod sig vel ogsaa nok gøre, og for saa vidt der ikke paa anden Maade naas til en Ansættelse af Jordens Værdi, kan denne for det her nævnte Formaalets Vedkommende vel nok overlades til Vurderingsmyndighederne efter Ejendomsskyldloven. Man er ingenlunde blind for, at dette navnlig med Henblik herpaa lader adskilligt tilbage at ønske, men man vil antage, at der indenfor en nær Fremtid vil blive bødet paa de mest fremtrædende Mangler, navnlig i Henseende til at skabe en mere effektiv kontrollerende Centralmyndighed til Tilvejebringelse af den fornødne Ensartethed i Vurderingen ud over Landet.

Ved Jordens Afhændelse vil dennes Værdi, der danner Udgangspunktet for Afgiftens Beregning, ud fra de Betragtninger, som ovenfor er fremsat, være at ansætte, som om den henlaa til en middelstor Bondegaard, og denne Maalestok bør ogsaa ved de paafølgende Omvurderinger fastholdes, saa længe Jorden anvendes jordbrugsmæssigt. Ved Bestemmelsen af den middelstore Bondegaards Værdi vil der naturligvis være at tage Hensyn til Forholdene paa Egnen, saaledes at Værdien eksempelvis vil blive ansat højere i de Egne, hvor der er Adgang til Sukkerroedyrkning end andetsteds, ligesom ogsaa særlig gode Afsætningsvilkaar, der er særegne for den paagældende Egn og fælles for alle der paa Stedet, (f. Eks. muliggørende Gartnerikulturer) maa tages med i Betragtning.

For saa vidt Jorden ikke længere anvendes jordbrugsmæssigt men eksempelvis til Oplagsplads, som Byggegrund for Fabriksbygninger, Beboelsesejendomme m. v., maa naturligvis Besidderen ogsaa svare en til denne Jordens bedre Udnyttelse højere Afgift, og hertil maa der saaledes tages Hensyn ved Ansættelsen af Jordens Værdi.

Efter det her nævnte bliver Jordværdien i Princippet at ansætte efter det Udbytte, den giver sin Besidder (Udbytteværdi eller Afkastningsværdi). Denne danner vel nok ogsaa Grundlaget for Handelsværdien, men undertiden stiger Handelsværdien op over Afkastningsværdien enten som Følge af, at den faktiske Anvendelse ikke er den under de givne Forhold økonomisk bedste, eller fordi det i en paaregnelig Fremtid kan forudses, at en mere udbyttebringende Anvendelse vil blive mulig, og under saadanne Forhold kunde der